

Meditatie

De vergankelijkheid van des mensen leven

"En de liefelijkheid des Heeren, onzes Gods, zij over ons; en bevestig Gij liet werk onzer handen over ons, ja het werk onzer handen, bevestig dat".

Psalm 90: 17.

De liefelijkheid des Heeren onzes Gods zij over ons. Dat wil zeggen: ach Heere, mijn God, ik zou U zo gaarne om iets vragen, maar ik denk altoos, wat ik vraag is te kinderachtig, te dwaas, dat Gij er acht op zou willen slaan. Neen, Heere, ik wil U met mijn kleine bezwaren en aangelegenheden niet lastig vallen. Gij hoge God in de hemel. En als ik denk welk een gruwelijk zondaar ik ben, dan heb ik immers niets van U te verwachten, dan dat Gij mij met Uw bliksemstralen en donderstralen verre van U wegdrijft. Er is immers wel eens een oude vader of grootvader, die de kinderen brommend wegstuurt als ze hem om iets vragen. Nu bidt echter de gemeente Gods: o Heere, wees Gij niet alzo gezind! Verdiend heb ik het zeker dat Gij op mij toorn en tot mij spreekt: "Komt ge Mij al weer lastig vallen? Ik heb nu geen tijd!" Maar nochtans, zo bidt de gemeente, laat Uw liefelijkheid, en niet Uw toorn over ons zijn!

Indien nu de Heere alzo gezind is, indien Hij vriendelijk is - en anders zou Hij ons immers door Zijn Heilige Geest dit gebed niet gegeven hebben - dan rekent Hij ons ook niet toe wat wij misdreven hebben, dan vergeeft Hij ook onze zonden, dan werpt Hij die in een zee van eeuwige vergetelheid en genade, dan vloeit Zijn hart over van liefde en genade, en dan ziet Hij daarbij op een ander Kind, en om wille van dat Kind is Hij de arme bidder genadig: gelijk een grootvader vriendelijk is tegen zijn geliefd kleinkind, wiens trekken hem de trekken voor de geest roepen van een dierbare zoon of een dierbare dochter die ontslapen is. Alzo ziet ook God in de hemel op Zijn gezalfde Koning, op Zijn geliefd Kind Jezus Christus, en om Diens wil alleen is de Heere ons vriendelijk en genadig en neemt de angst weg en de bange vrees dat Hij op ons toornen of schelden zal.

Nu is het de Heere Zelf, Die ons in onze zwakheid dit gebed geeft, en Die ons leert bidden: de liefelijkheid des Heeren onzes Gods zij over ons en als wij dat bidden, bidden we tegelijkertijd: bevestig Gij het werk onzer handen over ons, ja, het werk onzer handen bevestig dat. "Bevestig" Gij, dat wil zeggen: leg Gij zelf, o Heere, de grond, het vaste fundament waarop wij arbeiden, opdat onze arbeid wel gelukke en gezegend zij, want zonder Uw zegen is immers alles tevergeefs? - Wij kunnen immers niets uitrichten met wat Gij ons geeft en verstaan het maar alleen om te verkwisten en te bederven, als Gij Zelf het niet verhoedt, want wij hebben geen oog voor de hoge waarde van Uw gaven, zodat we het vergeten, telkens weer vergeten dat één verfrissende, levende teug water Uw Zoon Jezus Christus Zijn dierbaar bloed heeft gekost! En uit onszelf begrijpen we er niets van dat zonder Uw zegen Uw gaven ons evenmin kunnen gedijen als de arbeid onzer handen zonder die zegen kan gelukken. Onder deze "arbeid onzer handen" behoort allereerst dat wij bij de onzen de ware vreze en kennis Gods zoeken aan te kweken door ernstige en vriendelijke vermaning. Maar o, hoeveel breekt daar niet af, zodat we vaak in bittere smart en droefenis des harten mogen uitroepen: het is alles tevergeefs!

Dit gebed hoort ook thuis in de kerk bij de verkondiging des Woords: dat de mensen voorgehouden worde de ware weg der zaligheid; het behoort ook bij de wereldlijke regering thuis, in politieke zaken, in het burgerlijke leven, in onze gehele handel en wandel. Dat alles noemt de Heilige Geest hier met deze eenvoudige woorden: "het werk onzer handen", want al ons werken, al ons slaven en draven, hoe welgemeend ook, is ijdelheid der ijdelheden, als de Heere niet komt, er de enige grondsteen onder legt en alles Zelf regeert en bestiert naar Zijn allerheiligste wil. Daarom hebben wij hier dit gebed: Lieve Heere God: verleen ons de genade dat wij op het door

U zelf gelegde fundament Uwer genade en barmhartigheid arbeiden en werken, bidden, vermanen en troosten, totdat we eenmaal met vreugde ingaan in Uw heerlijkheid en wij het met onze ogen aanschouwen: God! Gij hebt Uw Woord niet tevergeefs laten komen. Hij, de Heere zij met u, dierbare gemeente, en houde Zelf in uw hart dit gebed levendig, dat tegelijkertijd een belofte is.

Kohlbrugge